

கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் சிறுகதைகளில் எள்ளல் சுவை

இரா.ஹெலன் கவிதா

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழாய்வுத் துறை, மாட்சிமை தங்கிய மன்னர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

(பாரதிதாசன் இணைவு பெற்ற கல்லூரி)

புதுக்கோட்டை

ஆய்வு நெறியாளர்: முனைவர் சி.அமுதா

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தொல்காப்பியம் காட்டும் எண்வகை சுவைகளில் முதலாவதாக அமைவது நகை என்பதாகும். இந்நகை என்பது எள்ளல், இளமை, பேதமை, மடன் என்ற நான்கின் வழியாகப் பிறக்கும் என்கிறார் தொல்காப்பியர். எள்ளல் என்பது சொல்ல வந்த பொருளை விமர்சிக்கும் நிலையில் நகை தோன்ற உரைக்கும் முறைமையாகும். இவ்வெள்ளல் நடை அனைவராலும் பின்பற்ற இயலாதது. இந்நடை கைவந்தவர்களுக்கு பெரிதும் நன்மை தரும்.

கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் சமுதாயத்தின் நடப்புகளைக் கண்டு அவற்றைச் சிறுகதைகளாக வடிக்கும்போது எள்ளல் என்னும் சமுதாய விமர்சனப் போக்கைக் கையாள்கிறார். இதன் காரணமாகச் சமுதாயத்தின் மீது அவர் கொண்டிருந்த கவனம், சமுதாயத்தின் இழிநிலையைக் கண்டபோது அதனை விமர்சித்து மாற்ற முயற்சிக்கும் தன்மை போன்றன வெளிப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் கதைமாந்தர்கள் தம் மனிதப் பண்பினை இழக்கும் நிலையில் அவரின் கதைகளில் எள்ளல் நடை கையாள்ப்பெற்றுள்ளது. அவர் பகுத்தறிவு வயப்பட்டுப் பல கதைகளில் மூட நம்பிக்கைகளை விமர்சிக்கிறார். இவ்வகையில் குறிக்கத்தக்க எள்ளல் நடையை கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் தன் சிறுகதைகளில் கையாள்கிறார். அவற்றின் திறம் பற்றி இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கின்றது.

திறவுச்சொற்கள் : கு.வெ.பா, பாலசுப்பிரமணியன், எள்ளல் சுவை, சிறுகதை சுவை, நகைச்சுவை.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள் பாடுபொருள் அடிப்படையிலும், வடிவ அடிப்படையிலும், அணி போன்ற அழகியல் அடிப்படைகளிலும் பல்வேறு வகைப்பட்டனவாக

பகுக்கப்படுகின்றன. அவ்வகையில் சுவை அடிப்படையிலும் தமிழ் இலக்கியங்கள் பாகுபாடு செய்யப்படலாம். தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாட்டியல் அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பாகுபாடு செய்யவும் வாய்ப்புண்டு.

வீரச்சுவை, பெருமிதச்சுவை, எள்ளள் சுவை என இலக்கியங்களை வகைப்பாடு செய்யலாம். சுவை கருதி வகைப்பாடு செய்யும் நிலையில் வாசகரின் சுவைக்கும் திறம் முக்கியமானதாகக் கொள்ளப்படும். வாசகரின் சுவைக்கு ஏற்பவே அவ்வவ் சுவை சார்ந்த இலக்கியங்களை வகைமை செய்ய இயலும். அவ்வாறு செய்யும் நிலையில் எள்ளல் சுவை சார்ந்த இலக்கியங்கள் குறைவுபடவே காணப்படும் நிலை தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் உள்ளது. சுவை பட இலக்கியங்களை அணுகும் போக்கு பரவ வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பல்வகை முயற்சிகள் தற்போது நடைபெற்று வருகின்றன. அவ்வகையில் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் என்ற பன்முகப் படைப்பாளிமைத் திறன் கொண்ட படைப்பாளரின் கதைகளில் காணலாகும் எள்ளல் சுவையினை எடுத்துக் காட்டுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தமிழில் எள்ளல் சுவை இலக்கியங்கள்

தமிழில் எள்ளல் இலக்கியங்கள் சிலவாகவே உள்ளன. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வில்லியப்பர் என்பவர் எழுதிய 'பஞ்ச லட்சணத் திருமுக விலாசம்' என்பதும், இருபதாம் நூற்றாண்டில் கவிமணி தேசிக விநாயகனார் பாடிய மருமக்கள் வழிமான்மியம் ஆகிய இரண்டுமே எள்ளல் சுவை சார்ந்த இலக்கியங்களாக அமைகின்றன. இவற்றைத் தொடர்ந்து முழுதான எள்ளல் இலக்கியங்கள் மலரவில்லை என்றாலும், எள்ளல் சுவை படைப்பிலக்கியங்களில் பயின்று வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கு.வெ.பா - அறிமுகம்

கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தின் அடையாளமாக விளங்கி வருபவர். அவர் அப்பல்கலைக்கழகத்தின் பேராசிரியர், பதிவாளர் போன்ற பல்வேறு பணிகளை ஆற்றி ஓய்வு பெற்றவர். ஓய்வுக்குப் பின்னரும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் தொல்காப்பியர் ஆய்வு இருக்கையின் தகைசால் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். பணி ஓய்வுக்கு முன்னும் பின்னும் படைப்புப் பணிகளையும் விடாமல் தொடர்ந்து வருகிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் துண்டு, தாயத்து, நரசிம்மம், ஊசிக்கதைகளும் உண்மை நிகழ்வுகளும் போன்ற பல சிறுகதைத் தொகுப்புகளைப் படைத்துள்ளார். இத்தொகுப்பில்

உள்ள கதைகளில் இவர் நுணுக்கமான எள்ளல் தன்மையைக் கையாண்டுள்ளார். சமுதாயத்தின் போலி மதிப்புகளை, போலி நடிப்புகளை இவர் எள்ளல் தொனியில் இடித்துரைத்துள்ளார்.

எள்ளல் சுவை

தொல்காப்பியம் கூறுகின்ற எள்ளல் என்பதற்கு “இகழ்தற் குறிப்பு” என்று பேராசிரியரால் உரை விளக்கம் தரப்பெறுகிறது. இனி எள்ளல் பற்றிய நகையென்பது “தான் பிறரை இகழ்ந்து நகுதலும் பிறரால் தான் இகழப்பட்ட நிலையில் தான் நகுதலும்” என்று பேராசிரியர் மேலும் உரைவிளக்கம் தருகிறார். இதனடிப்படையில் பிறரை இகழ்ந்து நகுதல் நிலையில் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் தன் கதைகளில் எள்ளல் சுவையைக் கையாண்டுள்ளார்.

எள்ளல் என்பதை ஆங்கிலத்தில் “சட்டையர்” (Satire) என்ற சொல் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். இச்சொல் நையாண்டி என்றும் தமிழில் வழங்கப்படுகிறது. இச்சொல்லுக்கு ஆங்கில அகராதிகள் பல நிலைகளில் பொருள் தருகின்றன.

நையாண்டி என்பது நகைச்சுவை, முரண். மிகைப்படுத்தல் அல்லது ஏளனம் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி ஒரு தனிநபரின் அல்லது சமூகத்தின் முட்டாள் தனத்தையும் ஊழலையும் அம்பலப்படுத்தவும் விமர்ச்சிக்கவும் எழுத்தாளர்களால் பயன்படுத்தப்படும் ஓர் எழுத்து நுட்பமாகும். முட்டாள் தனங்களையும் குறைபாடுகளையும் விமர்சிப்பதன் மூலம் மனித குலத்தை மேம்படுத்த இது விரும்புகிறது. ஒரு நையாண்டியில் எழுத்தாளர் கற்பனையான கதாபாத்திரங்களைப் பயன்படுத்துகிறார், அவை உண்மையான மனிதர்களுக்காக நிற்கின்றன என்று நையாண்டியை விளக்கம் செய்கிறது லிட்டிரரி டிவைஸ் என்ற இணையதளம்.

மக்கள் அல்லது கருத்துகள் குறைபாடுகள் அல்லது தவறானவை என்பதைக் காட்ட விமர்சிக்கும் ஒரு நகைச்சுவையான வழி அல்லது இந்த பாணியைப் பயன்படுத்தும் ஓர் எழுத்து அல்லது நாடகம் என்கிறது கேம்பிரிட்ஷ் அகராதி.

இவற்றின் வழியாக கற்பனையான பாத்திரங்களை, நடப்புகளைச் சொல்வது போல தற்காலச் சமுதாயத்தில் நடைபெறும் கேடுகளை, தாழ்வுகளை நகைச்சுவையுணர்வுடன் படைத்தளிக்கும் முறைமை எள்ளல் என்று அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இவ்வெள்ளல் நடையைப் பெரிதும் தன் படைப்புகளில் கையாண்டுள்ளார் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன். தம் காலத்துச் சமுதாயப் போலி அர்த்தமற்ற நடப்புகளைக்

கேலிக்குரியதாக ஆக்கி, அவற்றில் உள்ள போலித்தனங்களை வெளிப்படுத்தும் போக்கில் அவர்தம் படைப்புகளைப் படைத்தளித்துள்ளார்.

யானை - எள்ளல்

பட்டிமண்டபம் என்ற கலை வடிவம் தற்காலத்தில் தன் இலக்கியச் செழுமையை இழந்து நீர்த்துப்போய் உள்ளது. இதனைத் தன் எள்ளல் நடையில் யானை என்ற தலைப்பிட்ட சிறுகதையில் “காலம் மாறிவிட்டது இப்போதெல்லாம் யானையைச் சீந்துவார் இல்லை. வலிமை மிக்கது யானையா, பூனையா என்று பட்டிமன்றம் நடத்தினார்கள். அதில் நடுவர் வலிமைமிக்கது பூனைதான் என்று தீர்ப்பு அளித்தார். ஏனென்றால், பூனைக் கட்சிக்காரர்கள் சம்பந்தமில்லாத பல நகைச்சுவைத் துணுக்குகளைச் சொல்லி அவையோரை வயிறு குலுங்கக் குலுங்கச் சிரிக்க வைத்துத் தங்கள் பக்கம் ஈர்த்துவிட்டார்கள். ஏதோ யானைக்கும் அடிசறுக்கும் என்பதாக யானைக்கட்சி தோற்றுவிட்டது. ஆனால் யானை கட்சிக்காரர்கள் யானை வெற்றி பெற்றால் என்ன பூனை வெற்றி பெற்றால் என்ன, சன்மானம் எல்லோருக்கும் ஒன்றுதானே என மனப் பக்குவம் உற்ற நிலையில் நடுவருக்குக் கைக்கொடுத்தனர். நடுவரும் பெருந்தன்மையாக அடுத்த வாரம் பொள்ளச்சியிலும் இதே தலைப்புத் தான். அங்கே உங்களுக்குத் தீர்ப்பு வழங்கி விடலாமய்யா” என்று கூறி புன்னகைத்தார். பூனைக்கு ஒரு காலம் வந்தால் யானைக்கு ஒரு காலம் வராமல் போகாது என்பது இதனால் தெரிந்தது என்று எள்ளல் நடையில் காட்டுகிறார். ஒரே பேச்சினை ஊர் தோறும் பேசி அபத்தமாகப் பட்டி மண்டபக் கலை வடிவத்தை ஆக்கும் குழுவினர் குறித்த எள்ளல்; சார்ந்த விமர்சனம் இதுவாகும்.

இதே கதையில் கணேசன் என்பவர் யானை போல இருப்பதால் அவருக்கு யானை என்று பெயர் கேலியாக வழங்கப்படுகிறது. அவர் யாரைப் பார்த்தாலும் புகழும் பேர்வழி. அவரின் புகழ்ச்சியில் இருந்து யாரும் தப்பிவிட முடியாது. அவரின் இயல்பினையும், புகழ்ச்சியில் ஆசைகொள்ளும் மனித மனத்தையும் எள்ளல் தொனியில் பின்வருமாறு கேலி செய்கிறார் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்

ஆள் தன்னுடைய புகழ்ச்சியில் சாய்ந்து விட்டதை அறிந்து யானை (யானை என்பது பட்டப்பெயர்) பூரித்தார். சொற்கள், அதுவும் பாராட்டுச் சொற்கள் மதுவை விட மோசமானவை. ஒருவரை ராஜா மாதிரி என்று சொல்லிவிட்டால் அவ்வளவுதான். செங்கோல் வெண்கொற்றக்குடை, பட்டுப் பீதாம்பரம், வளைந்த கால் செருப்பு, குதிரை

பூட்டிய ரதம், மெய்க்காவலர்கள், சிம்மாசனம், அப்புறம் அந்தப்புரம், மன ஆசைக்கும் ஏக்கத்திற்கும் தகுந்தாற்போல மகாராணிகளின் எண்ணிக்கை என்று கற்பனை வளர்த்துப் பின் சுரீரென்று அங்குசம் பாய்ச்சும் கொசுக்கடியில் நினைவுக்கு வந்து, நிமிட நேரப் பகல்களவு நீரில் கோடாய்க் கலைந்து போனதை எண்ணி...“சீச்சீ! அதுக்கெல்லாம் கொடுத்து வச்சுருக்கணும்” என்று மனம் அங்கலாய்க்கும். கடத்தல் வேலை செய்பவனைக் கூடக் கடத்தல் மன்னன் என்றால் மகிழ்ச்சி அடைகிறான். சிறுகதை மன்னன், உரைநடை வேந்தன், கவியரசன் என்று எல்லாவற்றிலும் ராஜாவாய் மகுடம் சூட்டிக்கொண்டு ஊர்வலம் வருவதில் மனிதர்களுக்குப் பேராசைத்தான். யானையின் சிந்தனை எங்கோ பறந்துக் கொண்டிருந்தது என்ற நிலையில் முகத்துதி எனப்படும் முகத்திற்கு முன்பு பாராட்டும் சொற்களில் மனிதர்கள் மயங்கிவிடுவதை இத்தொடர்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. கடத்தலில் கூட மன்னன் என்பது வந்துவிட்ட நிலையில் இங்கு இந்நாட்டு மன்னர்கள் அனைவரும் கேலி செய்யப்படுகிறார்கள்.

கிருஷ்ணப்பிள்ளையும் எள்ளலும்

காலகாலன் என்ற கதையில் இடம்பெறும் கிருஷ்ணப் பிள்ளை சற்று விநோதமான ஆள். அவர் அரசாங்க அதிகாரிகளின் நடத்தை குறித்து எழுதும் புகார்கள் வித்தியாசமானவை என்று அதனையும் எள்ளல் நடையில் தருகிறார் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்.

தாசில்தார் சபாபதி பற்றி அவர் ஒரு கடிதத்தை மாநில வருவாய்த்துறைச் செயலாளருக்கு அனுப்பினார். அதில் அவர் எழுதியிருந்த பாணியில் அந்தத் துறையே அசந்து போயிற்று. தாசில்தார் சபாபதி நேர்மையானவர். நாணயமானவர். காசென்று கையில் வாங்கிவிட்டால் காரியத்தைச் சரியாகச் செய்து கொடுத்துவிடுவார். இவருக்கு முன்பு இந்த சீட்டில் இருந்த ஆட்கள் எல்லாம் இப்படியில்லை. காசையும் வாங்கிக்கொண்டு காரியமும் செய்யமாட்டார்கள். கையிலே காசு வாயிலே தோசை என்பதுதான் சபாபதியின் கொள்கை. இதனால் அவர் நன்றாக இருக்கிறார். கடந்த மூன்று வருடங்களில் நான்கு மாடி வீடுகளும் மூன்று ஏக்கர் நன்செய்யும் வாங்கியிருக்கிறார். இதையெல்லாம் வருவாய்க்கு மீறிய சொத்தென்று கருத வேண்டியதில்லை. அப்படிச் சாமானியன் என்ன சொல்லப்போகிறேன். நான் பத்துக் காசு வாங்கினால் எனக்கு மட்டுதில்லய்யா. மேலே நம்பர் ஒன்னு வரைக்கும் பங்கு வைக்கணும் தெரியுமில்லே என்று அவர் சொல்கிறார். கூட்டுறவு நம் நாட்டில்

இப்படித்தான் வெற்றி பெற வேண்டும். யார்யார்க்கு எவ்வளவு என்று அவர் பலகை எழுதி வைக்க முடியாதல்லவா! போகட்டும் அவர் நல்ல மனிதர் அவரை மாற்றி விடாதீர்கள் என்பது என்வேண்டுகோள், என்று அவர் எழுதிய கடிதம் படிப்பவருக்கு அவரின் எள்ளல் தன்மையின் தகுதியை உணர்த்திவிடும்.

இதன் விளைவாக இந்தக் கடிதம் விளக்கம் கேட்டு அலுவலகத்திற்கு வந்தவுடன் தாசில்தார் சபாபதி கதறிக்கொண்டு பிள்ளையின் வீட்டில் வந்து அவரைக் காலைப் பிடிக்காத குறையாக வேண்டி அந்தப் புகாரைத் திரும்ப பெறும் வரையில் தூங்கவே இல்லை. அதற்குப் பிறகு சபாபதி கிருஷ்ணப்பிள்ளையிடம் மட்டும் மாமூல் வசூலிப்பதில்லை என்ற மாற்றம் ஏற்பட்டது. இதனையும் எள்ளல் குறையாமல் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் எடுத்துரைக்கிறார்.

இந்தக் கதை முழுவதும் எள்ளல் நடையிலேயே எழுதப்பெற்றுள்ளது. இந்தக் கிருஷ்ணப்பிள்ளை எமனுடன் சமத்காரமாக விவாதித்துத் தன் வாழ்நாளைக் கூட்டிக்கொள்கிறார். இந்நிலையில் இவர் நடத்தும் எமன், கிங்கார்களுடனான உரையாடல் எள்ளலும் நகைச்சுவையும் உடையதாக உள்ளது. சான்றிற்குப் பின்வரும் பகுதியைக் காட்டலாம்.

கிங்கார்களுக்குக் கவலை வந்துவிட்டது. திரும்பவும் போய் நாய் பிடிப்பதாவது? நாய் பிடிக்கும் வேலை அவ்வளவு எளிதானது இல்லை. தெருவில் தேமே என்று நடந்து போகிற ஏழை நாய்களைத்தான் பிடிக்கலாம். காரில் போகும் பணக்கார நாய்களை ஒன்றும் செய்யமுடியாது. தப்பித் தவறிப் பிடித்துவிட்டால் தொலைந்தார்கள். இந்த உயிர் வாங்கிற வேலை அப்படி இல்லை. ஏழை, பணக்காரர், பெரிய பதவியிலிருப்பவர், என்றெல்லாம் பாகுபாடு பார்க்காமல் நான் முடிஞ்சுட்டுது வாய்யா என்றும் காதும் காதும் வைத்தது போல் கொண்டு வந்துவிடலாம். ஆகவே கிங்கார்கள் மௌனம் ஆனார்கள் என்று கிங்கார்கள் பணியை நாய்பிடிக்கும் பணியுடன் ஒப்பிட்டுக் கேலி செய்கிறார்.

தொலைக்காட்சியையும் அதில் வரும் நீண்ட தொடர்களையும் இக்கதையில் எள்ளல் செய்கிறார் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்.

எல்லாம் பெரிய அறிவியல் சாதனம்னு சொல்லி கொண்டாந்து வீட்டுக் கூடத்துலே வச்சுட்டுப் போனாங்க அந்தப் பெட்டி, தொலைக்காட்சிபெட்டி அதனாலேதான் எங்களுடைய எல்லாப் புலன்களும் அடங்கி, தவமுனிவர்கள் மாதிரி சிறியவர், பெரியவர், பெண்கள், ஆண்கள், முதலாளி, தொழிலாளி என்ற எந்த வேறுபாடுமில்லாமல் அந்தப்

பெட்டியின் முன்னாலே கழிச்ச நேரத்தை வாழ்நாள்ல சேர்க்கவே படாதையா. பள்ளிக்கூடம், கல்லூரி, அலவலகம், தொழில், குடும்பவேலை, சமையல் எல்லாம் பாதிச்சுடுச்சு. அதுக்கு முன்னாலே உக்காந்தா நிஜமான வாழ்க்கையே மறந்து போவுது. வரலாறு மறந்து போவது மொழி நடை உச்சரிப்பு எல்லாம் மறந்து வேறுவிதமா ஆயிடுது. அதைப்பார்க்காமல் இருக்க கூடாதா பூலோகத்தில் குடிகாரர்கள் குடிக்காமல் இருக்கலாம். சூதாடுகிறவர்கள் சூதாடாமல் இருக்கலாம். காழகர்கள் பெண்களை நாடாமல் இருக்கலாம். ஆனால் தொலைக்காட்சி பார்ப்பவர் பார்க்காமல் இருக்கமுடியாது என்று தொலைக்காட்சி சார்ந்து அடிமைகளாக இருக்கும் தமிழக மக்களைக் கேலி செய்கிறார் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்.

பண்பாடு குறித்த எள்ளல்

அடுத்து கி.பி. மூவாயிரமாவது ஆண்டில் என்ற கதையில் கற்பு என்பது கடந்த கால ஒழுக்கமாக ஆகிவிட்டிருக்கும் என்பதைக் குறிக்கும் எள்ளல் படைக்கப்பெற்றுள்ளது.

ஆமா. அடிக்கடி கற்பு கற்பென்று ஒரு விஷயம் சொல்லப்படுது. அது என்னான்று புரியலே. அது ஆணுக்கு இருந்ததா இல்லையா என்று விளங்கிக்க முடியலே. பெண்ணுக்கு அது முழுக்க முழுக்கச் சம்பந்தப்பட்டதா இருந்திருக்கு. இதைப்பத்தி நாம ஒரு ஆராய்ச்சியே செய்யணும். அது ஒருவகையான நேர்மை. அதாவது ஹானஸ்டியாக இருந்திருக்கும் போல இருக்கு சீதா சொன்னார்.

நேர்மை அதாவது ஹானஸ்டி என்று சொன்னீங்களே அதை ராம் சார் நீங்க கொஞ்சம் விளக்க முடியுமா?

அதுதான் உங்களுக்குத் தெரியாதா. ஒரு காரியத்திற்கு இவ்வளவுதான் அன்பளிப்பா வாங்கிக்கலாம்னு ஒரு நடைமுறை இருக்குல்லே. அதை மீறாததுதான் பொது வாழ்க்கையிலே நேர்மை. ஆனா, கி.பி இரண்டாயிரத்துல இது லஞ்சம் இதை ஒழிக்கணம்னு கடுமையாக பேசியிருக்கிறதா தெரியுது. எதுக்காகப் பேசியிருப்பாங்கன்னா, அது ரொம்ப அளவு மீறிப் போயிடக் கூடாதுன்கறதுக்கா இருக்கும். அது சரி குடும்ப வாழ்வில நேர்மைன்னு சொன்னீங்களே. அதை கொஞ்சம் புரியறாப்பல சொல்லுங்களேன்.

அது ஒண்ணுமில்லே. சம்பந்தப்பட்ட ரெண்டு பேரும் ஒரே மாதிரியான வாழ்க்கை பார்வை கொண்டிருக்கணும். இரண்டு பேரும் ஒருத்தரை ஒருத்தர் ஒப்பிட முடியாம வித்தயாசமா நடந்துக்கக் கூடாது ராம் சொன்னார் என்று கற்பு என்பதை ஓர்

அருங்காட்சியகப் பொருளாகச் சித்திரிக்கும் கு.வெ.பா - வின் எள்ளல் நடை குறிப்பிடத்தக்கது.

காவல்துறையும் எள்ளலும்

நரசிம்மம் என்ற தொகுப்பில் இடம்பெறும் தீவட்டிக் கொள்ளையர்கள் கதையில் கொள்ளையர்களிடம் இருந்து காக்க ஒரு காவல் குழுவினர் ஒரு வீட்டுக்குள் வந்து குடியேறிய நிலையில் சும்மா சொல்லக்கூடாது. இரவு முழுவதும் முழுவிரதமிருந்து ஐப்பசி மாதப் பிறப்பன்று கருக்கலில் வெறியோடு சாப்பிடுவது போலத் திருப்தியாகச் சாப்பிட்டது என் மனத்தில் ஒரு முத்திரை பதித்தது.

சாப்பிட்டு முடித்த கொஞ்ச நேரத்திற்குப் பிறகு காவல்படை திண்ணையிலும், சந்துப் பக்கத்திலும் தாழ்வாரத்திலுமாகச் சற்று உண்ட களைப்புத்தீர உட்கார்ந்த பிறகு சாய்ந்து அப்புறம் படுத்து நிம்மதியாக விட்ட குறட்டை எங்களையெல்லாம் விழிப்போடு இருக்கச் செய்தது. சீதையைச் சுற்றிலும் அசோகவனத்தில் இப்படிதான் இருந்திப்பார்கள் போல தெரிகிறது என்று காவலர்களின் கடமையாற்றலை எள்ளல் தொனிக்க காட்டுகிறார் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்.

மாமியாரும், பேயும் எள்ளலும்

தன் மாமியாரைப் பற்றி ஒரு மருமகன் வேண்டா வெறுப்பாக எள்ளல் தொனிக்க விவரப்படுத்தும் பகுதி கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியத்தின் எள்ளல் நடைக்கு மேலும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளத்தக்கது.

என் மாமியார்க்கு அறுபத்தைந்துக்கு மேலிருக்கும் என்றாலும் நடை உடைக்குக் குறைவில்லை. வெற்றிலை, பாக்கு, உரல் இடிக்கிற சத்தம் நூறு வீட்டுக்குக் கேட்கும். அதுவும் நான் பேசும்போது பலமாக முழுக்கொட்டைப் பாக்கை இடிப்பதைப் போல இடிப்பாள். இதற்கு மேல் பவர் இல்லை என்ற அளவுக்குச் சோடாபுட்டி கண்ணாடி போட்ட பிறகும் கால் பார்வை கூடக்கிட்டாத நிலையில் உருட்டி உருட்டி முழிப்பாள். அப்போது பார்க்கவே பயமா இருக்கும். அதனை இன்னும் அதிகமாக்கும் வகையில் உதடுகளை முறுக்கித் தலையைச் சாயத்துவேறு பார்ப்பாள். என் பிள்ளைகள் அடம் பிடிக்கும்போது பூச்சாண்டியை வெளியேயிருந்து கூப்பிடுகிறோம் என்று சொல்லாமல் பாட்டியைக் கூப்பிடுகிறேன் என்றாலே போதுமானதாக இருந்ததுதான் எனக்கும் பேயைப் பார்த்துப் பயப்படக் கூடிய மனநிலை கொஞ்சம் குறைந்திருக்கலாம் என்று தோன்றியது என்ற நடை அவரின் பாத்திர வருணனை சார்ந்த எள்ளல் நடையாகும்.

கவிச்சக்கரவர்த்தி மாரியும் எள்ளலும்

கவிச்சக்கரவர்த்தி மாரிதாசன் என்ற கதையில் காளி தன் நாவில் எழுத வேண்டும் என்று ஓர் இரவில் கோயிலுக்குள் புகுகிறார் மாரி. அந்நாளில் கோயில் உண்டியலைக் கொள்ளை கொள்ள திட்டமிடுகிறார் பூசாரி. கொள்ளையடிக்க மாரி தடையாக இருப்பதால் பூசாரி தானே அம்மனாக வேடம் பூண்டு அவன் நாவில் எழுத முனைகிறார். இந்தக் காட்சியில்,

இவன் நாக்கில் மாரி எழுதினால் ஒழிய இவன் போகமாட்டான் போலிருக்கிறதே! இதற்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்து தான் ஆக வேண்டும். வேறு வழியில்லை! பூசாரி இப்படி நினைத்தான். மாரியம்மனின் புடவைகளில் ஒன்றை எடுத்துப் பூசாரி உடுத்திக்கொண்டான். மேலே ஒரு சாதராவைப் போர்த்துக் கொண்டு நெற்றியில் சந்தனத்தையும் குங்குமத்தையும் வாரி அப்பிக்கொண்டு கையிலே சூலத்தையும் ஏந்திக் கொண்டு பூசாரி தெய்வீக நடை நடந்து வந்து கவிராஜேந்திரன் முன்பாக வந்து நின்றான்

பக்தா! உன் பக்திக்கு மெச்சினோம்! உன் கவிபாடப் போகும் திருவாயை ஒரு நிமிடம் அகலமாகத்திற. நாம் நிதி சம்பந்தமாக அவசரமாக வெளியே செல்ல வேண்டியுள்ளது. ஆகவே இப்போது உன் நாக்கில் எல்லாவற்றையும் எழுத முடியாது. என்ன சொல்கிறாய் என்ற விவரிப்பில் எள்ளல் பெரிதும் காணப்படுகிறது. இவ்வாறு தன் கதைகளில் எள்ளல் நடையைக் கையாள்கிறார் கு.வெ.சுப்பிரமணியன்

முடிவுரை

கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் தான் படைத்த சிறுகதைகளில் எள்ளல் நடையைக் கையாள்கிறார். சமுதாயத்தில் நடக்கும் போலி நடப்புகளை அவர் கேலிக்குரியதாக ஆக்கி இந்நடையைப் படிக்கும் வாசகருக்கு நகைப்புத் தோன்றச்செய்கிறார். யானை, நாய்வண்டி, பேய், கடவுள் எழுதுதல் போன்ற எள்ளல் சார்ந்த குறியீடுகளைத் தன் கதைகளில் காட்டியிருக்கிறார் கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன். காவல்துறை, எமனின் துறை, அறநிலையத்துறை, கோயில் நடப்புகள் போன்றவற்றில் உள்ள போலித்தனத்தை இவர் தன் கதைகளில் எள்ளல் சுவையுடன் காட்டியுள்ளார். இவ்வெள்ளல்நடை மறைமுகமாக சமுதாயத்தை நகையாடித் திருத்தும் நோக்கம் உடையதாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுகதை வடிவம் குறைவான பக்கங்களைக் கொண்ட வடிவம் ஆகும். இவ்வடிவில் கதைக்கும், கதைக்கருவிற்கும், கதை ஓட்டத்திற்கும், பாத்திரப் படைப்புகளுக்கும் உரிய இடங்கள் தருகின்றபோதே சிறுகதையின் அளவு முடிவு பெற்றிடும். எனினும் அச்சிறு

படைப்பு முயற்சியில் எள்ளல் தொனியையும் இணைத்திருப்பது அதன் வழியாக வாசகர்ளை மகிழ்விப்பது என்ற நிலைப்பாட்டில் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் சிறப்பான வெற்றியைப் பெற்றுள்ளார்.

துணை நின்ற நூல்கள்

- 1) கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்., ஊசிக்கதைகளும் சில உண்மை நிகழ்வுகளும், சிறுகதைக் தொகுப்பு, அனுராதா பப்ளிகேசன்ஸ், சென்னை 2019.
- 2) கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்., தாயத்து, சிறுகதைக் தொகுப்பு, அனுராதா பப்ளிகேசன்ஸ், சென்னை 2016.
- 3) கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்., துண்டு, சிறுகதைக் தொகுப்பு, அனுராதா பப்ளிகேசன்ஸ், சென்னை 2019.
- 4) கு.வெ.பாலசுப்பிரமணியன்., நரசிம்மம், சிறுகதைக் தொகுப்பு, அனுராதா பப்ளிகேசன்ஸ், சென்னை 2007.

இணையதளங்கள்

[1]. <https://literarydevices.net/satire/>

[2]. <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/satire>